

Všeobecný komentár k priebehu hodnoteniu:

Porota v úvode svojho hodnotiaceho zasadnutia podrobne prediskutovala všetky hodnotené súťažné návrhy - ich klady a zápory a témy, ktoré otvárajú vo vzťahu k súťažnému zadaniu, riešenému územiu, širšiemu kontextu mesta Skalica. Diskusie sa zúčastnili aj expertky poroty, ktoré v úvode všeobecne informovali o tom, z akej pozície a k akým témam sa budú vyjadrovať a na ich spätnú väzbu porota reflektovala pri svojej diskusii.

Každý z návrhov priniesol originálne vstupy, ktoré pomohli overiť rôzne možnosti narábania s územím. Nijaký z návrhov nespĺňal zadanie súťaže dokonale, ku každému z nich boli sformulované aj výhrady. Výsledné poradie vzniklo po dôkladnom zvážení toho, ako veľmi prínosné sú klady a ako veľmi obmedzujúce sú zápory jednotlivých návrhov, a nakoľko v predloženej podobe napĺňajú kritériá zadane v súťažných podmienkach:

- kvalita riešenia vo vzťahu k zadaniu
- previazanosť parkovej časti so „vstupnou“ polyfunkčnou zónou, vhodnosť riešenia pre celoročné využitie
- kvalita parkového riešenia, sadovníckych úprav a drobnej architektúry, ekologické aspekty navrhovaného riešenia
- účelnosť, hospodárnosť a efektívnosť súťažného návrhu

S ohľadom na prostriedky, ktoré sa chystá vyhlasovateľ investovať do realizácie 1. etapy (1 233 000 € bez DPH, ako je uvedené v súťažných podmienkach) bolo zvažované, či sú v danej sume návrhy realizovateľné a či v prípade ich ďalšieho dopracovania a potenciálnej ekonomickej optimalizácie návrhu nesú koncepčné kvality, ktoré budú môcť ostať zachované. Takýto odhad bol, samozrejme, iba indikatívny, rovnako ako bol indikatívny odhad výšky stavebných nákladov pred vyhlásením súťaže a ako indikatívny bol odhad účastníkov pri vyplňaní výkazu bilancií. Z dennej praxe vieme, že odhad nákladov bude spresňovaný počas každej z nasledujúcich výkonných fáz, počas ktorých budú môcť byť postupne a podrobnejšie riešené konkrétne témy územia. Konečnú cenu prinesie až verejné obstarávanie na zhotoviteľa stavby a skúsenosť hovorí, že cena je uzatvorená až vtedy, keď je stavba dokončená. Kvalitný projekt podľa kvalitného návrhu je najlepšou zárukou dobrého zhodnotenia verejnej investície.

Aj z tohto hľadiska je veľmi vítané, že na súťaž návrhov ešte pred spracovaním projektovej dokumentácie nadväzuje spracovanie architektonickej štúdie, ktorá poslúži pre úpravu návrhu a jeho zladenie so záujmami zadávateľa a dotknutých strán, medzi nimi najmä zodpovedného Krajského pamiatkového úradu Trnava, do ktorého oblasti dané územie spadá. Účelom súťaže nie je nájsť dokonalý návrh, ktorý sa zrealizuje v nezmenenej podobe, ale ako sa uvádza v súťažných podmienkach: "Účelom súťaže je nájsť návrh, ktorý spomedzi predložených návrhov najlepšie rieši požiadavky zadania a tiež nájsť partnera, s ktorým bude vyhlasovateľ ďalej spolupracovať na projekte."

Návrh č. 01:

Porota ocenila základnú myšlienku "park pod hradbami a fakt, že návrh necháva hradby vyníeť nad bylinným porastom a nasvietením. Kompozičné riešenie jasne definuje spoločenskú a parkovú plochu. Parková plocha je podporená brodidlom, ktoré evokuje stopu vo vodnej priekope, a vsakovacími depresiami v čase privalových dažďov. Spoločenský priestor spestruje edukačná záhrada, ktorá je reminiscenciou na kláštorň objekt, avšak chýba jej pečať súčasnej doby. Tvrdopôsobí predimenzované parkovisko bez zelene navrhované ako polyfunkčná plocha. Park je dobre dostupný, definuje viacero vedľajších vstupov, odporúčaný je i prístup z ulice Kollárovej. Vstupy do parku sú umne riešené. Návrh prináša rôzne typy trávnikov a vegetačných prvkov, ktoré však nevytvárajú dostatočnú hmotu zelene. Návrh málo pracuje so stromami, ktoré podporujú kvalitu prostredia, keďže majú aj mikroklimatickú funkciu. Stromy sú obmedzené prakticky na jedno stromoradie pri ulici Mýtnej a Jednoradovej a niekoľko solitérnych drevín. Tým však nie je umožnené posedenie v tieni stromov v čase privalových horúčav.

Návrh č. 02:

Návrh si vytýčil cieľ zachování charakteru územia utváreného v minulosti. To lze jistě ocenit uhodnotných stop minulosti (uplatnění hradební zdi, symbolická reminiscence dnes zatrubněné vodoteče), naopak uchování stopy asfaltového dopravního hřiště srovnatelnou kulturní hodnotou určitě není. Zdánlivá úspornost (zachování 68% plochy, tedy nebourání a využití původních tras, konstrukcí a povrchů) je vzhledem k návrhu okruhů pro pěší (dlažba), běžce (mlat), inline-isty a cyklisty (živice), potřebu jejich vizuálního odlišení a rozdílné požadavky na mechanické vlastnosti materiálů povrchů) problematická.

Kladem návrhu je snaha o maximální obnažení a uplatnění hradby, bez jakýchkoliv dodatečných dostaveb. Jediným a 100 % obhajitelným zásahem do hradby jsou nové průchody v místech, kde to autoři považují z urbanistického nebo provozního hlediska za nezbytné. Je škoda, že u průchodu na konci ulice Kollárovy chybí přímější příčné propojení s přechodem přes ulici Mýtnou směrem k sídlišti.

Kladem návrhu je promyšlené zónování – rozmístění aktivit pro různé věkové skupiny a způsoby odpočinku a relaxace (vč. zimního režimu) a důsledná segregace okruhů, resp. tras pro inline-bruslaře a malé cyklisty, pro pěší, tranzitní cyklotrasu, a navíc pro rekreační běžce.

Návrh obsahuje několik dětských hřišť, plochu pro cvičení seniorů, pamatováno je na kulturu, (letní scéna vč. amfiteatrálního sezení v nerušivém místě), společenské akce edukaci a gastro.

Návrh pracuje s celou škálou zeleně – stromy, keře, travnaté plochy, medonosné záhony a zatravnovací dlažba (parkoviště). Zvýšené záhony (vyvýšené „kopečky“) by jistě obohatily park o „třetí rozměr“, ale problém by bylo zajištění dostatečné vláhy, které nebude „zadarmo“.

Výrazným fenoménem návrhu jsou vodní prvky – hluboká a plytká („pobyťová“) jezírka a mokřady. Ty přidávají návrhu na atraktivitě, ale návrh neříká nic o vodním zdroji, konstrukčním řešení (aby se voda v jezírcích skutečně udržela), zajištění cirkulace (aby nezahnívala nebyla semenišťem komárů) a čištění, a tím pádem ani o z toho plynoucích o pořizovacích a provozních nákladech. Množství a kvalita vody v dnes zatrubněné a velmi nízko položené vodoteči je velká neznámá. A i kdyby bylo vody dostatek a využitelná byla, vyžadovalo by to permanentní čerpání o několik metrů...

Návrh je zpracován komplexně, naplňuje stanovený program, přináší řadu pozitiv a byl jedním z 6 návrhů, které se dostaly do užšího hodnocení.

Návrh č. 03 (1. miesto) - komentár + odporúčania k úpravám a dopracovaniu

Hlavným kladom návrhu je jeho jasná a logická štruktúra - usporiadanie a hierarchizácia jednotlivých architektonicko-krajinárskych a urbanistických prvkov územia. Územie je členené na funkčné zóny, ktoré prepájajú (a niekde delia) pešie komunikácie. Trasovanie komunikácií sa javí ako logické, nadväzujúce na ulice okolitej mestskej štruktúry.

Riešenie predkladá aj možné prepojenia telesom hradieb do ulíc v centre, čo by bolo z urbanistického a prevádzkového hľadiska veľmi vítané, avšak realizovateľnosť bude závisieť od ďalšieho rozpracovania témy a dialógu s KPÚ Trnava. Realizácia týchto prepojení nie je podmieňujúca pre dosiahnutie kvality realizovaného návrhu a môže ostať prítomná, ako potenciál do budúcnosti.

Hlavné pešie komunikácie sú vedené vo vhodných odstupoch od hradieb a Mýtnej ulice. Okrem prepojenia vzdialenejších cieľov pre tranzitnú mobilitu, sú zároveň zokruhované pre pobytový pohyb v parku. V ťažiskách okruhu (južná časť, stred, severná časť) je uvažované s pridaním/rozšírením spevnenými plochami pre špecifické aktivity (detské ihrisko, posedenie).

Park usporiadaním stromov, plôch nižšej výsadby, terénnymi modeláciami, tienistých a oslnených plôch, mobiliáru a prvkov drobnej architektúry ponúka rozmanité typy vonkajších prostredí, ktoré sú vhodné pre rozmanité typy návštevníkov a ich aktivít počas rôznych častí roka. Niekedy bude viac preferované oslnenie, niekedy bude viac preferovaný tieň a ochrana pred slnečným svitom.

Za otáznú časť návrhu považuje porota časť parku, v ktorej je navrhovaný odkrytý potok. Ten sa z dostupných podkladov a z doterajšej komunikácie s SVP javí ako nerealizovateľný v predloženej podobe. Túto časť návrhu bude potrebné pri ďalšom dopracovaní upraviť podľa reálnych technických možností nakladania s územím a podľa preferencie vyhlasovateľa. Ako jedna z možných ciest nakladania s plochou nad zatrubneným telesom potoka sa javí využitie územia prezentované v schéme modro-zelenej infraštruktúry.

Z hľadiska ochrany pamiatkových hodnôt v území bolo kladne prijímané to, že hradby sú dobre vnímateľné a spolupatria génia locci územia. Líniové napojenie - primknutie sa hmoty navrhovaného komunitného centra na hradby bolo zástupkyňou KPÚ vnímané negatívne. Dané miesto bude musieť byť podrobnejšie preriešené, prejednané a upravené podľa pokynov KPÚ. Celkové odstúpenie zástavby (s touto jednou výnimkou) od hradieb bolo vnímané ako kultivované vhodné riešenie.

Parková časť je dobre previazaná so vstupnou "Zlatou uličkou", ktorá priamo nadväzuje na komunikáciu v parku. Zastavaná časť územia inšpirovaná pôvodnou štruktúrou zástavby vytvára situácie víťanej komornej mierky (samotná "Zlatá ulička", nádvorie, terasa kaviarne+reštaurácie, biergarten) prirodzenej existujúcej mestskej štruktúre mesta Skalica, ktoré majú potenciál doplniť ponuku parkových situácií o posedenie pri konzumácii jedla a nápojov, resp. pobyt na kultúrnych a spoločenských podujatiach. Plochy pre parkovanie budú doriešené v kapacite podľa pokynov vyhlasovateľa.

Návrh je spracovaný precízne a kultivovane. Keďže jeho hlavnou prednosťou je založenie robustnej kvalitnej štruktúry poskytujúcej organizačný princíp a oporu pre jednotlivé funkčné zóny, štruktúry a prevádzky, je považovaný za dobre dopracovateľný v ďalšom procese a aj v prípade snahy o redukciu stavebných nákladov má vysoký potenciál udržania si svojich podstatných kvalít.

Návrh č. 04

Základnou myšlienkou je lineárny park v organických líniiach, ktoré sú podčiarknuté lineárnymi lavičkami v súbehu s chodníkmi. Linárne lavičky sú síce efektné, avšak neumožňujú komunitné sedenie a zoskupovanie sa občanov. Centrálnym bodom kompozície je kruhový priestor s amfiteátrom a letným kinom, ktorý narušil lineárne prvky. Návrh uvažuje s variabilnými objektmi, ide o dočasné stavby s rôznymi funkciami, typovo a farebne pestré, ktoré rozveseľujú priestor a tvoria prvky typu šapitó, keďže niektoré budú so strešnou plachtou, iné budú riešené ako drevostavby. Téma zábavnej plochy či cirkusu nie je jednoznačne dotiahnutá, návrh je trochu rozpačitý. Zeleň je hmotovo vyvážená, stromy sú hlavne po obode parku a hradby zostávajú vnímateľné v celej dĺžke, avšak vysoký podiel nízkej zelene tvorí pohľadovú bariéru v území. Návrh uvažuje s terénnymi depresiami vytvorenými pre zadržanie dažďovej vody.

Návrh č. 05

Porota ocenila princíp „vymedzený pokojný priestor medzi alejou a hradbami“. Autoři návrhu bohužel tento svůj dobrý koncept nedotáhli do konce. Osazení stavebních objektů i princip

parkování se jeví jako problematický. Lineární koncept mnoha výrazových prostředků a forem bez širších urbanistických vztahů nepodporuje základní nosnou dobrou myšlenku.

Návrh č. 06 (3. miesto)

V návrhu je územie delené na "biodiverzitný" park, časť s lúkami a časť so zástavbou a parkovacou plochou. Takéto delenie sa ukazuje ako funkčné, pričom presahy jednotlivých zón do iných vo forme líniových prvkov (peších a cyklistických trás, stromoradií, verejného osvetlenia) sú obohacujúce - výslednú kvalitu koncepcie posilňujú a ako celok územie skompaktňujú.

Pozdĺžne komunikačné osi sa javia ako funkčné pre tranzitný pohyb v smere sever-juh, avšak postrádajú určitú požadovanú zokruhovanosť komunikácii vo väčšej mierke, ktorá bola predstavená inými návrhmi.

Zokruhovanie je v určitej miere dosiahnuté v zóne aktívneho oddychu, čo je pozitívne - a to dokonca trasou, ktorú tvorí opätovne využitý povrch z čiastočne zachovaného dopravného ihriska.

Návrh, podobne, ako iné, pracuje s prierazom hradieb v pozícii vyústenia Kollárovej ulice, čo je z urbanistického a prevádzkového hľadiska vnímané, ako pozitívne. Riešenie nie je podmieňujúce pre realizáciu návrhu, ten si zachová svoje kvality aj bez realizácie prierazu.

Spřítomnenie potoku vo forme tzv. vsakovacieho prielahu bolo vnímané veľmi pozitívne, ukázalo originálny vhodný spôsob náznakového narábania s témou potoka, ktorého otvorenie je problematické z hľadiska v území prítomných technických obmedzení a obmedzení z hľadiska správy.

V severnej časti sa nachádza parkovisko v dostatočnej kapacite, ktoré je však riešené ako súvislá spevnená plocha (aj keď zo zatravnovacej dlažby), so stromami iba v časti obvodu. Štruktúra zástavby vychádza zo snahy zachovať a rekonštruovať existujúce budovy, resp. nahradiť ich novými v rovnakej štruktúre a objemoch, čo je považované za otázný prístup vzhľadom na exponovanosť polohy, existujúce obmedzenia dané tvarovo-objemovým riešením budov a určitú nenaplnenosť potenciálu miesta preukázanú ďalšími návrhmi. Objekt tančiarne je poňatý architektonicky súdobo a veľmi pozitívne formuje okolité verejné priestranstvo, obzvlášť pozitívne je vnímané nádvorie severne od neho. Napojenie tančiarne na hradby formou spojovacej chodby pôsobí ako adekvátne a dobré riešenie.

Celkovo návrh pôsobí ako veľmi pedantne spracovaný, pričom je predpoklad, že jeho hlavné kvality by ostali zachované aj pri ekonomickej optimalizácii pri ďalšom spracovaní.

Návrh č. 07

Velmi dobré koncepční prostorové řešení parku (hradba – volný prostor – clona zeleně – ulice Mýtná). Přesto porota nedoporučila postup tohoto návrhu do druhého kola hodnocení z důvodu přílišné schematicnosti, nerespektování urbanistického měřítka města, práce s parkováním, nevhodné lokace „piazzetty“.

Návrh č. 8

Porota ocenila logické a funkčné usporiadanie komunikácii, vrátane nového vstupu cez hradby. Návrh prináša a zaujímavo rieši nové "parkové námestie" s kaviarňou pri vstupe cez hradby s príjemným charakterom a atmosférou. Návrh zaujal porotu aj riešením parkovania formou podzemnej garáže, ktorej technické riešenie a kapacita sú však otáznе. Uplatnenie drevín v riešení je vzhľadom na veľkosť územia úsporné. Výrazným prvkom návrhu je konvenčné multifunkčné ihrisko, ktoré zaberá podstatnú časť územia. Zelená a modrá infraštruktúra sú v návrhu riešené fragmentárne.

Návrh č. 09

Celková kompozice městského parku i polyfunkční zóny je charakterizována organickými křivkami proplétajících se chodníků, které mají symbolizovat plynutí času, osudů, událostí... Otázkou je, zda tuto filosofickou myšlenku uživatelé parku pochopí a ocení, a zda bude „čitelná“ nejenom z (nedůležité) ptačí perspektivy, ale z horizontu člověka. Návrh akcentuje dominanci městské hradby, a dbá důsledně na její obnažení a vnímání – neobestavuje ji žádným objektem v celém jejím průběhu, tedy ani v polyfunkční části parku. Zásahy (průchody) do hradby jsou minimální a pouze tam, kde to má 100% urbanistickou a provozní logiku – ocenit je třeba především veledůležité propojení parku a historického jádra ulic Kollárovou.

Důsledný respekt vůči ochranným pásmům hradeb a podzemní vodoteče bohužel zapříčinil, že stromová zeleň, která musí být kostrou každého parku, byla redukována pouze na jednořadé aleje. Přírozený zdroj stínu tak musí být zčásti suplován plachtami. Návrh zcela rezignoval na řešení modrozelené infrastruktury nebo alespoň na nějaký vodní prvek – ne nutně jako reminiscenci na zatrubněnou vodoteč, ale jako naléhavou potřebu vybavení veřejných prostor v době klimatických změn.

„Odfiltrování“ parku do ulic Mýtné a Jednoradové je jistě správné, otázkou je smysl chodníku, když bude existovat mnohem atraktivnější varianta jít parkem (pokud by ovšem nechyběla série vzájemných propojení. Jde o lapidární návrh, který dbá na přijatelné investiční a provozní náklady.

Návrh č. 10

Výchozím principem návrhu je důsledný respekt vůči historické hradbě, která je a měla by být i nadále hlavním nositelem genia loci městského parku. Žádným způsobem se proto neobestavuje. Tento princip je ale poněkud nekonzistentně porušen návrhem stromové zeleně v ochranném pásmu hradby v jižní části parku. V místech, kde to autoři považují z urbanistického nebo provozního hlediska za nezbytné, se navrhují průchody zdí. Ten v místě ul. Kollárovy bohužel nepokračuje k novému „hlavnímu“ vstupu do parku. Propojení se ZUŠ chybí úplně.

Urbanistické a architektonické řešení „Zlaté uličky“ v polyfunkční části parku je kombinací nostalgie a soudobého výrazu, která ale nevyznívá přesvědčivě. Urbanistické řešení novostaveb, jejich štítová poloha vůči „Zlaté uličce“ zcela popírá tradiční uspořádání zástavby skalického jádra a navázání na tradici nepřispívá ani škála naznačených archetypů.

Zásadní charakteristikou návrhu je umístění převážné části parkovací kapacity do 2-patrového podzemního parkoviště (pod zástavbu polyfunkční části parku). Úskalím tohoto jistě velkorysého řešení budou ale vysoké náklady a problém časové koordinace s postupným etapovitým budováním parku.

Ocenit lze zkoumání širších vazeb a jejich promítnutí do návrhu. Pozornost autoři věnují vstupům do parku – na severu „Zlatou uličkou“, v jeho střední části – v jeho zlomu se navrhuje nový „hlavní“ vstup do parku. To má logiku z hlediska blízkého sídliště, ale bohužel je přitom nutné překročit kolizní místo ulice Mýtné. Na jihu se navrhuje asanace domu při Potočné ulici (je reálná?!) což by umožnilo zde vytvořit zatím neexistující důstojný vstup do parku. Vnitřní okruh pro inline-bruslaře a malé cyklisty je zčásti sdružený s cyklotrasou, což je z bezpečnostního hlediska krajně problematické.

Návrh neobsahuje aktivity, které by byly určeny pro všechny věkové a zájmové skupiny návštěvníků.

Návrh neobsahuje žádný vodní prvek - ne nutně jako reminiscenci na zatrubněnou vodoteč, ale jako naléhavou potřebu vybavení veřejných prostor v době klimatických změn. Nicméně pamatuje na uplatnění principů modrozelené infrastruktury.

Návrh č. 11

Porotu zaujalo nové urbanistické riešenie Zlatej uličky, ktoré prináša súbor menších otvorených verejných priestorov s príjemnou ľudskou mierkou. Oceňujeme “zelené” riešenie statickej dopravy, ktoré je doplnené aj o parkovací pruh pozdĺž parku. Vyzdvihujeme uplatnenie priepustných povrchov a iných klimaticky aktívnych prvkov. Autori zaujímavým spôsobom riešia aj nový priechod cez hradby.

Návrh č. 12

Kompozícia parku je postavená na jednoduchom parkovom okruhu. Autori umiestňujú viacero nových stavieb priamo k historickým hradbám, čím by došlo k ich zakrytiu. Navrhované "jazierko" s pobytovým schodiskom je svojou pôdorysnou plochou veľkorysé, avšak zaberá podstatnú časť územia parku. Záchytné parkovisko je riešené konvenčne, bez integrácie zelene.

Návrh č. 13

Autori sa pokúsili skĺbiť jestvujúce dopravné ihrisko s návrhom nového parku. Množstvo asfaltových plôch však do takej miery determinuje návrh, že výsledok je nepresvedčivý a značne problematický. Z urbanistického hľadiska je sympatická re-interpretácia „zlatej uličky“ s vyústením do jasne definovaného verejného priestoru. Zapojenie parku do organizmu mesta ako aj optické sprístupnenie hradieb hodnotí porota kladne, rušivo však pôsobí masívna plocha parkoviska s minimom zelene.

Návrh č. 14

Porota ocenila návrh odmenou na základe jeho civilnosti a respektovania finančnej náročnosti. Relatívne dobre řešeno parkování a ukončení parku objektu v jižní části parku. Návrh se ovšem příliš zabývá „sám sebou“, tzn. nerespektuje urbanistickou strukturu a měřítko města.

Návrh č. 15 (2. miesto)

Osou celého riešeného územia vedie mlatový chodník v trase zatrúbeného potoka, na severe sa znižujúci a prechádzajúci popod Kráľovskú ulicu, čo je ako mimoúrovňové dopravné riešenie vnímané polemicky. Tento centrálny mlatový chodník rozdeľuje územie na aktívnu zónu pri hradbách a "relaxačnú" s hustou výsadbou stromov pri Mýtnej ulici. Takéto oddelenie aktívnej zóny od ulice je pre aktivity, ktoré sa v tejto zóne dejú, považované za prínos (užívatelia sú ďalej od hlučnej dopravy, keď lopta zaletí za bránku, môžu po ňu ísť bezpečne zúžst ...), otázne však je, či "relaxačná" zóna umiestnená výhradne bližšie pri ulici naplní svojou atmosférou a prevádzkou svoje pomenovanie.

Okrem hlavného mlatového chodníka pozostáva komunikačná sieť územia zo zostavy diagonálnych prepojení spájajúcich existujúce vstupy do územia (logické napojenia na okolité ulice), navrhované vstupy cez hradby (v tomto návrhu až na troch miestach), plus miesta na juhu územia bez prestupov cez hradby - tam je doplnenie diagonálnych ťahov vnímané ako trochu menej funkčne opodstatnené pokračovanie rytmu trás nastoleného objektívnymi potrebami severnej časti územia. Sieť pôsobí nehierarchicky, poskytuje možnosť prekonávať vzdialenosti krátkymi trasami, čo je na jednej strane pozitívum, na druhej strane je otázná potreba takéhoto množstva trás, detaily ich ostrých stykov a funkčnosť takýmto spôsobom vymedzených plôch v priestore medzi trasami. Súbežná trasa v dotyku s hradbami má otáznu šírku - je považovaná za pomerne úzku, resp. jej takto tesný dotyk s hradbami je považovaný za otázný vzhľadom na potenciál miesta umiestniť ju s odstupom od hradieb.

Uvažované prieryzy hradieb by boli vítaným urbanistickým a prevádzkovým prepojením medzi parkom a centrom, ich realizovateľnosť by bola podmienená súhlasom KPÚ. Nie sú nevyhnutne podmieňujúce pre realizáciu návrhu, ten si zachová svoje kvality aj bez nich.

Narábanie s témou hradieb - navrhovaná trojica veží pri prierezoch hradieb a sprístupnenie koruny hradieb boli vnímané ako príliš intenzívny vstup do pamiatkovo chráneného objektu. Na druhej strane riešenie severnej zastavanej časti územia bolo vnímané veľmi pozitívne - navrhovaný objekt tančiarne odstúpený od telesa hradieb v kombinácii s hranou novonavrhovanej polyfunkčnej budovy vytvárajú priestory miesta adekvátnej mierky. Forma napojenia tančiarne na objekt kláštora so ZUŠ formou krčku bol vnímaný ako vhodné riešenie, opäť potrebné podrobnejšie dopracovať v dialógu s KPÚ Trnava.

Urbanistické riešenie severnej časti územia bolo časťou poroty vnímané veľmi pozitívne. Pozitívne bolo vnímané aj rozhodnutie ustúpiť od súvislej plochy parkoviska a premiestnenie parkovacích kapacít do formy kolmého parkovania lemujúceho riešene územie zo strany Mýtnej ulice. Návrh pomerne masívneho nového objektu bol vnímaný rozpačito.

Návrh je spracovaný vo vysokej miere detailu. Je pravdepodobné, že aj v prípade cenovej optimalizácie si zachová svoje základné koncepčné kvality.

Návrh č. 16

Koncepcia návrhu stavia na vrátení vodného prvku do prostredia a modernej interpretácii „zlatej uličky“ pod hradbami. Zámer je to bezpochyby správny, avšak jeho naplnenie je problematické. Trasovanie potoka pôsobí formálne až schematicky, zároveň by bolo finančne a technicky náročné. Situovanie zástavby pavilónov a športovísk v tesnom dotyku s hradbami v takomto rozsahu pôsobí necitlivo a s pamiatkového hľadiska nie je vhodné. Porota ocenila situovanie parkovania pozdĺž komunikácie a sviežu grafiku návrhu.

Návrh č. 17

Základná myšlienka je konotácia riešeného územia s fortifikačnou funkciou hradieb, keďže plocha pod hradbami bola vodnou priekopou. Voda je v návrhu dominantná a premieta sa do vodných plôch, ktoré sú estetickým, upokojujúcim prvkom a plnia zároveň funkciu ekostabilizačnú i mikroklimatickú, keďže tlmia vplyv tepelných ostrovov. Kombinácia voda-kameň-vegetácia je veľmi efektná, plocha tak získava prírodný charakter a zvyšuje percepciu územia. Hmota stromov je v území rozptýlená a vyvážená. Terén je spádovaný tak, že dažďová voda by bola zachytávaná v terénnych depresiách a vodné plochy návštevníkom sprístupňuje na dotyk. Návrh minimalizuje spevnené plochy a využíva vsiakavé povrchy - mlat i drenážnu dlažbu. Zlatá ulička je predĺžená až k hradbám a tiež hradby budú návštevníkom prístupné až na dotyk. Návrh prináša originálne prvky

- trdloveža, výtvarné dielo, kreatívne detské ihrisko, architektúra v rámci Zlatej uličky a eliminuje parkovanie, pričom preferuje pozdĺžne parkovanie pri ulici Mýtnej a Jednoradovej. Návrh patril určite medzi tie lepšie, avšak porota sa rozhodla neposunúť návrh do druhého kola hodnotenia z dôvodu nevhodného situovania spevnenej plochy pre spoločenské a kultúrne akcie. Návrh tiež neuvažuje s prepojením parku s Kollárovou ulicou, čo spôsobuje horšiu dostupnosť centra pre občanov z príľahlého sídliska pri ulici Horskej.